

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 8. november 2007

letnik XV

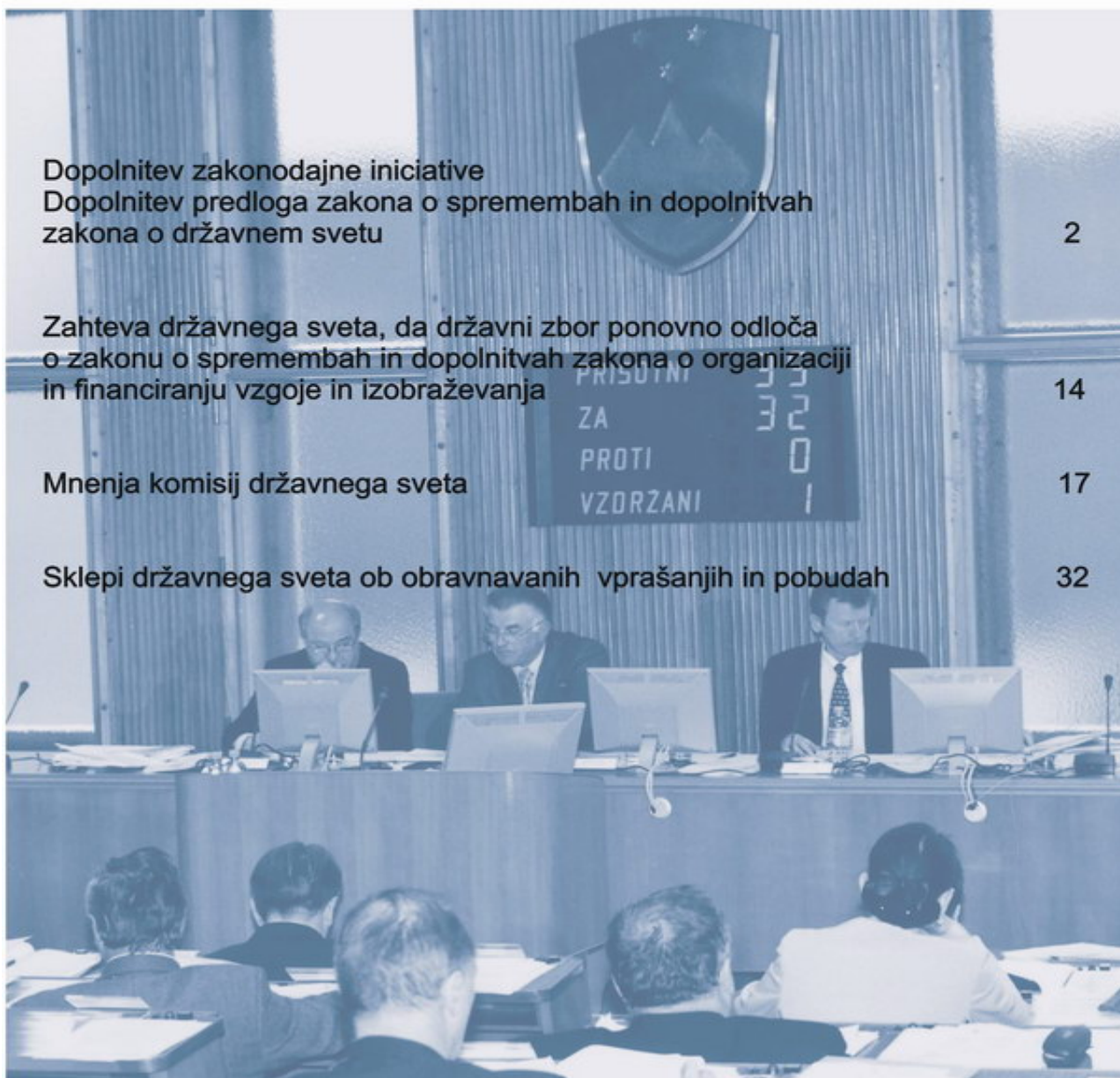
Št. 27

Dopolnitev zakonodajne iniciative
Dopolnitev predloga zakona o spremembah in dopolnitvah
zakona o državnem svetu 2

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča
o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji
in financiranju vzgoje in izobraževanja 14

Mnenja komisij državnega sveta 17

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanjih in pobudah 32

Prva alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet predlaga državnemu zboru sprejem zakonov

DOPOLNITEV PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM SVETU (ZDSve-B) - skrajšani postopek

V zvezi z vašim dopisom št. 020-02/92-0026/0039, EPA 1718-IV, z dne 24.10.2007 in na podlagi 115. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije vam sporočamo, da smo v 3. točki uvoda predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem svetu upoštevali vašo zahtevo in predlog zakona dopolnili z oceno posledic za druga javna finančna sredstva, v kolikor sicer menite, da besedilo na koncu prvega odstavka pod omenjeno točko ("ne predvideva dodatnih posledic za proračun ali druga javna finančna sredstva") ni dovolj jasno:

"3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlog zakona bo imel posledice za proračun v višini *razlike* med dosedanjim nadomestilom za opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in izplačilom plače za predsednika Državnega sveta (predsednik je od uveljavitve ZDSve-A prejemal nadomestilo tako kot ostali člani Državnega sveta). Plača sekretarja Državnega sveta, plačilo za opravljanje funkcij in stroškov za člane Državnega sveta so zagotovljene v proračunu za leto 2007, prav tako so ta sredstva predvidena v Predlogu sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2008 in Predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2009, ki sta v postopku sprejemanja v Državnem zboru, zato se v tem delu ne predvideva dodatnih posledic za proračun ali druga javna finančna sredstva.

Višina posledic za proračun v višini *razlike* med dosedanjim nadomestilom za opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in letnih izplačil plač za predsednika državnega sveta z upoštevanjem 64. plačnega razreda (brez dodatka za delovno dobo) se ocenjuje na 40.130,72 evrov.

Zakon ne bo imel posledic na druga javna finančna sredstva."

Hkrati vam pošiljam tudi čistopis navedenega predloga zakona.

* * *

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM SVETU (ZDSve-B) - skrajšani postopek

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Zakon o državnem svetu (Ur.l.RS, št. 44/92 - v nadaljevanju ZDSve) ureja volitve v Državni svet in organizacijo Državnega sveta. Ureditev materije na zakonski ravni je predvidela Ustava Republike Slovenije v 96. oziroma v 98. členu. Zakon v prvem delu ureja volitve, v drugem delu temeljna vprašanja organizacije in dela Državnega sveta. Pri tem izhaja iz položaja, kot ga ima Državni svet v organizaciji državne oblasti v skladu z ustavo. Državni svet je drugi dom v sistemu nepopolne dvodomnosti, ki ima v skladu z ustavo določene pristojnosti, s katerimi sodeluje v zakonodajnem postopku. S pristojnostmi, ki so šibkejše od pristojnosti Državnega zbora, Državni svet vpliva na delo in odločitve Državnega zbora.

ZDSve je sprejela tridomna Skupščina v letu 1992, ko Državni zbor in Državni svet še nista bila konstituirana. V ZDSve ni urejeno financiranje Državnega sveta in njegovih funkcionarjev. Zakon ne ureja višine dohodka predsednika Državnega sveta. Državni svet se je omenjene pomanjkljivosti zakona zavedal in je v letu 1993 sprejel poslovnik (PoDS - Uradni list RS, št. 44/93), ki v 100. členu določa, da predsednik opravlja svojo funkcijo poklicno. Državni svet je tako v poslovniku uredil položaj predsednika. Državni svet se je zavedal, da je takšna ureditev le začasna, zato je v zakonodajni postopek že leta 1994 neuspešno vložil predlog zakona o spremembi in dopolnitvah zakona o državnem svetu (Poročevalec DZ Republike Slovenije, št. 17 z dne 5. maja 1994), s katerim je predlagal uzakonitev poklicnega opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta ter poleg tega tudi njegovo plačo in ustrezno ureditev nadomestil svetnic in svetnikov. Državni svet je zopet poskusil dopolniti svoje delovanje na zakonski ravni leta 2003, ko je v zakonodajni postopek vložil predlog zakona o spremembi in dopolnitvah zakona o državnem svetu (Poročevalec DZ Republike Slovenije, št. 48/03 z dne 20. 6. 2003). Zaradi končanja mandatne dobe državnega zbora je vodstvo državnega zbora na podlagi drugega odstavka 154. člena Poslovnika Državnega zbora dne 15. 11. 2004 štelo, da predlog zakona ni bil vložen. Državni svet Republike Slovenije na 27. seji dne 17.11.2004, ponovno potrdil vložitev predloga zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o državnem svetu (Poročevalec DZ Republike Slovenije, št. 115/04 z dne 24. 11. 2004). Državni zbor je za predlog zakona sprejel sklep, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Med temi dogodki je Ustavno sodišče s sklepom U-I-428/02-7 z dne 18. 11. 2004 odločilo, da se zahteva računskega sodišča za oceno zakonitosti prvega odstavka 100. člena Poslovnika Državnega sveta (PoDS) zavrže, ker poslovnik ni pomenil pravne podlage za izplačilo plače predsednika Državnega sveta. Vprašanje zakonitosti izplačil plač Predsedniku Državnega sveta ni odvisno od PoDS,

temveč so imela izplačila svojo podlago v proračunu (ki ima moč zakona). Državni svet je imel vse od začetka njegovega delovanja pravno podlago za izplačilo plač svojemu predsedniku v proračunu, ki ga je sprejemal Državni zbor.

Takšno stanje je veljalo vse do sprejema in uveljavitve Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A - Ur. l. RS, št. 76/2005), ki je 43. členu ZDSve dodal nov drugi odstavek, ki se določil, da je funkcija predsednika in podpredsednika častna in se opravlja nepoklicno.

Državni svet Republike Slovenije je na 6. izredni seji sprejel odločilni veto na Zakon o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A), ki ga je Državni zbor na 11. izredni seji ponovno sprejel.

Državni svet Republike Slovenije na 39. redni seji, dne 7. 12. 2005 sprejel zahtevo za oceno ustavnosti Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu. Državni svet se ni strinjal s prepovedjo poklicnega opravljanja funkcije predsednika državnega sveta in z zakonom izvedenim prenehanjem predsednikovega delovnega razmerja. Takšno stanje je predsedniku onemogočalo, da bi bil stalno na razpolago za opravljanje nalog, ki jih državnemu svetu nalaga ustava. S tem nastajajo nepopravljive posledice za državni svet in posledično za delovanje državne ureditve, določene z ustavo.

Ustavno sodišče Republike Slovenije je v bistvenem delu sledilo zahtevi državnega sveta in je z odločbo U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007 soglasno odločilo, da sta 1. in 3. člen Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A) (Ur. l. RS, št. 76/05) v neskladju z Ustavo, kolikor se nanašata na funkcijo predsednika Državnega sveta. Državnemu zboru je naložilo, da mora ugotovljeno neskladje odpraviti v šestih mesecih po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. Odločba je bila objavljena v Uradnem listu št. 94, z dne 16. 10. 2007.

ZDSve v drugem delu zakona ureja organizacijo državnega sveta. Predsednik in podpredsednik sta po zakonski umestitvi ločena od drugih članov državnega sveta; navedena sta v prvem poglavju, ki vsebuje splošne določbe, člani pa v četrtem, ki določa pravice in dolžnosti članov Državnega sveta. Tudi po ugotovitvi Ustavnega sodišča "ima predsednik Državnega sveta po 44., 53. in 55. členu ZDSve posebne naloge povezane z vodenjem in predstavljanjem organa ter s sodelovanjem z Državnim zborom. Njegova vloga in odgovornost sta ob prevladujoče nepoklicnem opravljanju funkcij v Državnem svetu še posebej poudarjeni. Zato je treba pri določitvi načina opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta treba dati prednost njegovi tesnejši povezanosti z delovanjem tega organa kot celote v razmerju do njegove siceršnje funkcije člana tega organa" (9. tč. odločbe U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007).

Poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta zahteva količina in narava njegovih nalog in pristojnosti, ki so poleg omenjenih členov ZDSve urejene

tudi v 16. členu Poslovnika državnega sveta (PoDS) (npr. predstavlja Državni svet, pripravlja, sklicuje in vodi seje Državnega sveta ter usklajuje delo Državnega sveta z delom Državnega zbora in drugimi državnimi organi). Naslednji, 17. člen PoDS določa, da lahko državni svetniki zahtevajo od predsednika obvestila in pojasnila v zvezi z opravljanjem njegove funkcije. Pomembno je tudi mednarodno sodelovanje Državnega sveta, ki je urejeno v 99. členu PoDS in pri katerem ima glavno vlogo prav predsednik Državnega sveta. Narava dela predsednika zahteva, da predsednik svoj polni dnevni delovni čas porabi za opravljanje svoje funkcije v Državnem svetu, kar so potrdile tudi izkušnje prvih dveh predsednikov Državnega sveta. Poleg omenjenih členov ZDSve in PoDS na stalno sodelovanje z Državnim zborom kažejo *tudi določbe Poslovnika Državnega zbora* (PoDZ - 15., 154. in 215 - 217. člen), ki se navezujejo na medsebojno komunikacijo predsednikov Državnega zbora in Državnega sveta v zvezi z delom obeh domov.

Ustavno sodišče je v 12. točki omenjene odločbe navedlo, da "izpodbijane ureditve ni razveljavilo, ker bi s tem povzročilo stanje, ki bi bilo prav tako v neskladju z ustavo. Zakon namreč ne bi vseboval ureditve poklicnega opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta in določitve njegove plače". Vsebina novega predloga mora tako nujno vsebovati poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in določitev njegove plače. Z vidika skladnosti ureditve vodstvenih funkcij pri sicer nepoklicnem opravljanju občinskih funkcionarjev je predvideno, da lahko župan svojo funkcijo opravlja poklicno, v soglasju z njim pa se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. Prav tako je poklicna funkcija predvidena za funkcijo predsednika pokrajine in *enega ali več podpredsednikov pokrajine*¹.

Že pred predmetno odločbo Ustavnega sodišča sprejeti ZSPJS-G v prilogi 3 posledično ne vsebuje funkcije predsednika državnega sveta, zato se s predlogom zakona v prilogo uvršča predsednika državnega sveta v plačni razred funkcij zakonodajne oblasti – A2 in sicer v 64. plačni razred. Ustavno sodišče je v združeni odločbi št. U-I-60/06, U-I-214/06, U-I-228/06 z dne 7. 12. 2006 med drugim navedlo, da morajo biti plačila po statusu medsebojno primerljivih funkcionarjev *primerljiva*. ZSPJ v drugem odstavku 1. člena izhaja iz načela enakega plačila za delo na primerljivih delovnih mestih, nazivih in funkcijah. Glede na to, da Državni svet sodi v zakonodajno vejo oblasti, je (izmed ostalih funkcij v zakonodajni veji oblasti), funkcija predsednika Državnega sveta najbližja funkciji predsednika Državnega zbora, na kar poleg 44., 53. in 55. člena ZDSve kažejo *tudi določbe Poslovnika Državnega zbora* (PoDZ - 15., 154. in 215 - 217. člen), ki se navezujejo na medsebojno komunikacijo predsednikov Državnega zbora in Državnega sveta. Ker je predsednik državnega zbora uvrščen v 65. plačni razred, se za predsednika državnega sveta predlaga 64. plačni razred.

¹ Glej 34a. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, zadnja št. 14/07) in 34. in 35. člen predloga Zakona o pokrajinah (EPA 1472-IV), Poročevalec DZ RS, št. 44/2007 z dne 31.05.2007.

Ker se bo obračunavanje plač na podlagi določb ZSPJS začelo s 1. januarjem 2008, je na voljo dovolj časa, da se tudi plačo predsednika državnega sveta uvrsti v plačni razred funkcij Priloge 3 ZSPJS in se tudi obračun njegove plače začne v istem času, kot bo veljal za vse funkcionarje². Za druge prejemke in pravice predsednika državnega sveta se bodo uporabljale določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora.

V prehodni določbi 3. člena je ZDSve-A določil tudi, da z dnem uveljavitve tega zakona predsedniku, podpredsedniku in članom državnega sveta, ki svojo funkcijo opravljajo poklicno, preneha delovno razmerje v državnem svetu. Svojo funkcijo do izteka mandata opravljajo nepoklicno. Iz interpretacije 3. člena ZDSve naj bi bilo razbrati, da poleg predsednika *de facto* opravljajo poklicno funkcijo tudi podpredsednik in drugi člani državnega sveta, kar *ni nikoli držalo*; vsi člani Državnega sveta so (razen predsednika) vse od nastanka Državnega sveta nepoklicno opravljali svojo funkcijo (kar je Državni svet vseskozi poudarjal). Veljavni 62. člen ZDSve (od uveljavitve 2. člena ZDSve-A naprej) določa poleg tega, da je »funkcija člana državnega sveta častna« tudi, da »se opravlja nepoklicno«; glede na dejansko stanje, po katerem nihče razen predsednika (do uveljavitve ZDSve-A) ni opravljal poklicno svoje funkcije in glede na to, da predlog zakona omogoča poklicno opravljanje funkcije le predsedniku Državnega sveta, bo postala določba 3. člena ZDSve-A, nepotrebna. Zaradi navedenih razlogov se predlaga črtanje 3. člena ZDSve-A, s čimer se izpolnjuje tudi zaveza po odpravi neskladnosti 3. člena ZDSve-A z Ustavo, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije.

2. Cilji, načela in pogloblitve rešitve predloga zakona

- Skladno z odločbo Ustavnega sodišča je predlagana dopolnitev zakona, ki določa, da predsednik Državnega sveta opravlja funkcijo poklicno.
- Skladno z odločbo Ustavnega sodišča predlog zakona tudi predvideva, da ima predsednik Državnega sveta pravico do plače, ki izhaja iz poklicnega opravljanja funkcije. Za druge prejemke in pravice se bodo uporabljale določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora, plačilni razred (ustrezno manjši) je določen glede na plačni razred predsednika Državnega zbora.
- Predlog predvideva tudi črtanje 3. člena ZDSve-A, ker bo s sprejemom predloga postal nepotreben.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

² Kolikor bi Državni zbor pohitel in sprejel predlog zakona pred 1. januarjem 2008, bi se višina plače predsednika glede na združeno odločbo Ustavnega sodišča (glej opombo 2) do tega datuma določila z aktom državnega sveta, če bi bil predlog sprejet po tem datumu, bi se plača predsednika začela obračunavati po zakonu o sistemu plač v javnem sektorju z dnem uveljavitve predloga zakona.

Predlog zakona bo prinesel posledice za proračun v višini *razlike* med dosedanjim nadomestilom za opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in izplačilom plače za predsednika Državnega sveta (predsednik je od uveljavitve ZDSve-A prejemal nadomestilo tako kot ostali člani Državnega sveta). Plača sekretarja Državnega sveta, plačilo za opravljanje funkcij in stroškov za člane Državnega sveta so zagotovljene v proračunu za leto 2007, prav tako so ta sredstva predvidena v Predlogu sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2008 in Predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2009, ki sta v postopku sprejemanja v Državnem zboru, zato se v tem delu ne predvideva dodatnih posledic za proračun ali druga javna finančna sredstva.

Višina posledic za proračun v višini *razlike* med dosedanjim nadomestilom za opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in letnih izplačil plač za predsednika državnega sveta z upoštevanjem 64. plačnega razreda (brez dodatka za delovno dobo) se ocenjuje na 40.130,72 evrov.

Zakon ne bo imel posledic na druga javna finančna sredstva.

4. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenost ureditve pravu EU

Republika Slovenija ni zavezana spoštovati pravo EU na notranje zakonodajnem področju urejanja Državnega sveta Republike Slovenije.

Poklicnost in plačila predsednikov in članov drugih domov

Če državni svet primerjamo s podobnimi institucijami v tujini ugotovimo, da *noben drugi dom v Evropi* (avstrijski Zvezni svet, belgijski Senat, beloruski Svet federacije, češki Senat, francoski Senat, irski Senat, italijanski Senat, nemški Zvezni svet, nizozemski Senat, poljski Senat, romunski Senat, španski Senat, švicarski Stanovski svet in britanski Dom lordov) *nima nepoklicnega predsednika*. Izjemo predstavlja le slovenski Državni svet, kar kaže na nesmiselnost slovenske ureditve, ki jo je ugotovilo tudi Ustavno sodišče. Glede na to, da smo se pri primerjalnopravnem pregledu osredotočili le na države v Evropi, velja verjetno isto tudi za druge domove na svetu. Predsedniki drugih domov v Evropi so poklicni in imajo poleg tega plačo v enaki višini kot predsedniki prvih domov, ne glede na to, da imajo predsedniki drugih domov v sistemih nepopolne dvodomnosti nedvomno manj dela kot predsedniki prvih domov.

Ne samo, da predsedniki drugih domov opravljajo poklicno, tudi za člane drugih domov velja v večini držav enako. Člani drugih domov so v veliki večini drugih domov zaposleni, saj je njihovo delo enako zahtevno kot delo članov prvih domov. Prav zaradi tega tudi člani drugih domov večinoma prejemajo enako plačo kot člani prvih domov. Izjemo predstavljajo nekatere države, kjer člani drugega doma niso zaposleni. Tako npr. večina članov Doma lordov ne prejema plače, ampak

samo nekateri člani, ki jih določi Dom lordov. Takšna praksa je posledica tradicije, saj so bili lordi v preteklosti premožni in so bili nagrajeni s funkcijo, ki so jo opravljali v Domu lordov, danes vse več članov prejema plačila, saj si sicer ne bi mogli privoščiti opravljanja te funkcije, preostali prejemajo povračilo stroškov in neke vrste dohodek za opravljanje funkcije. V določenih državah člani drugega doma so zaposleni, vendar pa prejemajo nižjo plačo od članov prvega doma (npr. člani irskega Senata, člani avstrijskega Zveznega sveta).

V nadaljevanju predstavljamo primerjalnopravno tabelo plač članov parlamentov³ in ureditev drugih domov v Nemčiji, Franciji in Španiji.

PRIMERJALNA TABELA PLAČ ČLANOV PARLAMENTOV	Informacija, pridobljena prek korespondentov ECPRD	November 2004, posodobitev maja 2006
EU Member States	Monthly salary in Euro / in national currency	Months paid / year
<i>Austria –NATIONALRAT</i>	November 2004 = € 7 613,10 from 01.07.2006: €7.905,00	14
<i>Austria - BUNDESRAT</i>	November 2004 = € 3.806,50 from 01.07.2006: = €3.952,50	14
<i>Belgium - HOUSE OF REPRESENTATIVES</i>	November 2004 = € 6 001,46 May 2006 = €6.121,41	12 + 2 special partial pays (May + December)
<i>Belgium - SENAT</i>	November 2004 = € 6 001,46 May 2006 = €6.121,41	12
<i>Cyprus - HOUSE OF REPRESENTATIVES</i>	November 2004 = CYP 2 497	
<i>Czech Republic - CHAMBER OF DEPUTIES</i>	November 2004 = CZK 46 500 May 2006 = CZK 57.600	13
<i>Denmark - FOLKETING</i>	November 2004 = € 5 818 May 2006 = DKR 44.376	12
<i>Estonia - RIIGIKOGU</i>	November 2004 = EEK 28 508	
<i>Finland - EDUSKUNTA</i>	November 2004 = € 4 970 May 2006 = €5.220	12
<i>France - ASSEMBLÉE NATIONALE</i>	November 2004 = € 5 231,62 as from July 2006 = €6.891, 96	12
<i>Germany - BUNDESTAG</i>	November 2004 = € 7 009 May 2006 = €7.009	12
<i>Greece - VOULI TON ELLINON</i>	November 2004 = € 5 275 May 2006 = €5.495,80	14
<i>Hungary - ORSZÁGGYŰLÉS</i>	2004: HUF 198 000 May 2006: HUF 220 800	
<i>Ireland - OIREACHTAS</i>	November 2004 = € 6 976	12
<i>Italy - CAMERA DEI DEPUTATI</i>	November 2004 = € 12 007 !! since 2006 reduced: €11.190,89	12
<i>Italy - SENATO</i>	November 2004 = € 12 007 !! since 2006 reduced: €11.190,89	12

³ <http://www.ecprd.org>. (November 2004) Data updated for May 2006

<i>Latvia - SAEIMA</i>	November 2004 = LVL 71 May 2006 = LVL 912	
<i>Lithuania - SEIMAS</i>	November 2004 = Litas 4 085 May 2006 = Litas 4.085	
<i>Luxembourg - CHAMBRE DES DÉPUTÉS</i>	November 2004 = € 4 907	13
<i>Malta - HOUSE OF REPRESENTATIVES</i>	November 2004 = MTL 558,33	
<i>Netherlands - TWEEDE KAMER</i>	November 2004 = € 7 177,13	12
<i>Poland - SEJM</i>	November 2004 = PLZ 9 249,40 May 2006 = PLZ 9.669,80	13
<i>Poland - SENAT</i>	November 2004 = PLZ 9 249,40 May 2006 = PLZ 9.669,80	12
<i>Portugal - ASSEMBLEIA DA REPUBLICA</i>	November 2004 = € 3 448,97 May 2006 = € 3.557,72	14
<i>Slovakia - NATIONAL COUNCIL</i>	November 2004 = SK 43 100 (= €1096) May 2006 = SK 51 900	
<i>Slovenia - DRZAVNI ZBOR</i>	November 2004: SIT 974 000 (€ 4.155) May 2006: SIT 1 032 307,20 (€ 4 307,74)	
<i>Spain - CONGRESO DE LOS DIPUTADOS</i>	November 2004 = € 2 724,58	14
<i>Spain - SENADO</i>	November 2004 = € 3 48 May 2006 = € 3.642,29	14
<i>Sweden - RIKSDAG</i>	November 2004 = 46 400 SEK May 2006 = 48.000 SEK (€ 174)	12
<i>United Kingdom - HOUSE OF COMMONS</i>	November 2004 = € 6 823 from April 2006 = € 7.162 (Pd. 4,974) !! as from Nov.06= € 7.233 (Pd.5.023)	12
<i>Turkey - Grand National Assembly</i>	May 2006 = YTL 7.329 (€ 3.743)	

Nemčija

Ustava (t.i. temeljni zakon) Zvezne republike Nemčije ureja dva domova, ki delujeta na področju zakonodajne oblasti. Spodnji dom, Zvezni zbor (Bundestag) na zvezni ravni predstavlja vse državljane. Zgornji dom, Zvezni svet (Bundesrat) pa je predstavnik dežel (Länder).

Nemška ustava veto obravnava v 77. členu. V primeru, da zakon predlaga Zvezna vlada, ima Zvezni svet pravico dati prvi komentar (Erste Wort) v roku šestih tednov; v določenih primerih v treh oziroma devetih tednih. Mnenje Zveznega sveta, ki lahko obsega tudi amandmaje, na tej stopnji ni zavezujoče za Zvezno vlado, vendar pa je pomemben znak o reakciji Zveznega sveta v času, ko bo odločal o zakonu.

Zvezni svet ima po sprejetju zakona v Zveznem zboru možnost proučitve, ali so bile njegove zahteve iz začetne faze zakonodajnega postopka sprejete. V kolikor se Zvezni svet ne strinja z vsebino sprejetega zakona lahko zahteva oblikovanje posredovalne komisije (Vermittlungsausschuss) v roku treh tednov. Dvaintrideset

članska komisija je paritetno sestavljena iz članov obeh domov. Njena naloga je razrešiti nesporazum med obema domovoma predstavniškega telesa. Če komisija na osnovi doseženega kompromisa predlaga spremembo zakona – to se zgodi v večini primerov – mora o tem ponovno sklepati Zvezni zbor (četrta faza).

Nadaljnji postopek je odvisen od narave zakona, ki se sprejema. V primeru "ugovornih zakonov" (Einspruchsgesetzen), ko soglasje Zveznega sveta ni obligatorno, ima Zvezni svet na voljo suspenzivni veto. Zvezni svet izglasuje suspenzivni veto v roku dveh tednov z absolutno večino svojih članov. Zvezni zbor lahko veto Zveznega sveta v postopku ponovnega glasovanja o zakonu preglasi, vendar samo z absolutno večino. V kolikor je suspenzivni veto Zveznega sveta temeljil na dvotretjinski večini, mora biti veto v Zveznem zboru prav tako preglasovan z dvotretjinsko večino (poleg tega mora glasovati tudi absolutna večina članov Zveznega zbora). Drugačna pa je praksa v primeru "soglasnih zakonov" (Zustimmungsgesetze), saj Zvezni zbor ne more dokončno odločiti o zakonu, ampak mora soglasje nujno doseči preko posredovalne komisije. Ta institut je podoben absolutnemu vetu.

Nemčija ima torej v izjemnih primerih pet-fazni zakonodajni postopek. Vsekakor pa je bistveno, da ima – za razrešitev nesoglasja med Zveznim zborom in Zveznim svetom – smiselno četrto fazo, ko posredovalna komisija pripravi kompromisni predlog.

Francija

Parlament Republike Francije je sestavljen iz dveh zbornic: Narodne skupščine (Assemblée nationale) in Senata (Senate). Zakonodajni postopek v Franciji se lahko začne bodisi v Senatu bodisi v Narodni skupščini, odvisno od tega kdo predlaga zakon oziroma kateremu domu ga predloži Vlada. Izjema so finančni zakoni in zakoni, ki zadevajo financiranje socialne varnosti, ki jih mora najprej sprejeti Narodna skupščina. Vsak zakon mora dobiti podporo v obeh domovih v enakem besedilu. V primeru nesporazuma med obema zbornicama se zakonodajni postopek ponovi. Če tudi v drugo med zbornicama ni soglasja glede besedila zakona lahko ministrski predsednik zahteva sestavo mešane komisije (commission mixte) obeh zbornic, ki je sestavljena iz sedmih članov Narodne skupščine in sedmih članov Senata. Naloga omenjene komisije je, da razreši nesporazum med zbornicama. Besedilo, ki ga sprejme komisija, predloži vlada obema zbornicama v potrditev. Amandmaje k predlogu komisije se lahko v zbornicah dodaja samo s soglasjem Vlade.

V primeru da postopek usklajevanja nesporazuma med obema zbornicama propade, lahko Vlada zahteva od Narodne skupščine, da sama oblikuje končno rešitev. Prvi dom, ki ima na zadnji stopnji zakonodajnega postopka prednost pred Senatom, pri oblikovanju končne solucije ni vezan na besedilo poravnalne komisije. Narodna skupščina lahko tedaj sprejme besedilo, kakor ga je izdelala poravnalna komisija, lahko sprejme zadnje besedilo, ki ga je sama poprej sprejela, lahko pa ga tudi spremeni z enim ali več amandmaji, ki jih je sprejel Senat.

Francoski senatorji imajo pravico dodajati amandmaje na zakone. V skladu s 44. členom ustave pripada pravica do amandmiranja zakona članom Parlamenta in Vlade. Člani Parlamenta (tako senatorji kot člani narodne skupščine) pa ne smejo predlagati zakona oziroma amandmaja, ki bi povzročili zmanjšanje javnih virov ali ustanovitev oziroma povečanje javne porabe.

Španija

Parlament (las Cortes Generales) Kraljevine Španije predstavlja špansko ljudstvo in je sestavljen iz Kongresa (Congreso de los Diputados) in Senata (Senado). Španska ustava ureja pristojnost veta Senata v 90. členu ustave. Španski Senat je primer močnega drugega doma v unitarni ureditvi. Čas, v katerem mora Senat proučiti predlog zakona, je precej daljši kot v primeru slovenskega Državnega sveta in znaša dva meseca.

Senat poleg veta, ki učinkuje na celotno zakonsko besedilo, vlaga tudi amandmaje k predlogu zakona. Medtem ko se z vetom zavrne zakon kot celota, se z amandmaji doseže, da se spremenijo le členi, ki jih Senat smatra za sporne. V primeru, da je v poročilu španskega matičnega odbora predložen predlog za veto, je razprava o zakonu kot celoti izključena, ker se o celotnem zakonu razglablja pri predlogu za veto. Ta določba pripomore k ekonomičnosti postopka, da se ne bi podvajalo razpravljanje o zakonu. V primeru sprejetega amandmaja ali veta, za katerega je potrebna absolutna večina senatorjev, se mora zakon poslati s komentarjem nazaj v Kongres. Kongres nato z navadno večino sprejme ali zavrne Senatne amandmaje oziroma lahko preglasi veto z absolutno večino (z navadno večino le v primeru, da je minilo več kot dva meseca od intervencije senata).

Poleg možnosti veta in spreminjanja zakonov pa ima španski Senat v določenih primerih še večjo pristojnost v zakonodajnem postopku. Njegov položaj krepi pristojnost soodločanja skupaj s prvim domom, Kongresom. Gre za nekatere pomembne odločitve, ki se veljavno sprejmejo le pod pogojem, da so sprejeti z večino v obeh domovih. Če omenjena večina ni dosežena, mora poskušati doseči skupno rešitev mešana komisija (Comisión Mixta), ki je sestavljena iz enakega števila članov Senata in Kongresa; o njenem predlogu domova ponovno sklepata. Če tudi to ne uspe, odloči dokončno Kongres z absolutno večino.

5. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

II. BESEDILO ČLENOV ZAKONA

1. člen

Drugi odstavek 43. člena Zakona o državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/01) se spremeni tako, da se glasi:

"Predsednik državnega sveta opravlja svojo funkcijo poklicno. Funkcija podpredsednika je častna in se opravlja nepoklicno".

Istemu členu se doda tretji odstavek, ki se glasi:

"Predsednik državnega sveta ima pravico do plače. Za druge prejemke in pravice predsednika državnega sveta se uporabljajo določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora."

2. člen

Predsednika državnega sveta se v Prilogi 3 Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Ur.l.RS, št. 56/2002, 72/2003, 126/2003, 70/2004, 53/2005, 14/2006, 27/2006 Skl.US: U-I-60/06-12, 68/2006, 1/2007 Odl.US: U-I-60/06-200, U-I-214/06-22, U-I-228/06-16, 57/2007) uvrsti v plačni razred funkcij zakonodajne oblasti – A2, v 64. plačni razred.

3. člen

3. člen Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (Ur.l.RS, št. 76/05) se črta.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV K POSAMEZNYM ČLENOM:

K 1. členu

Glede na posebne naloge, povezane z vodenjem in predstavljanjem organa ter s sodelovanjem z Državnim zborom, je za predsednika Državnega sveta določeno, da opravlja svojo funkcijo poklicno. Večino dela v zvezi s posebnimi nalogami opravi predsednik sam, zato je funkcija podpredsednika za razliko od predsednika častna in se opravlja nepoklicno. Zaradi poklicnega opravljanja funkcije predsednika člen posledično določa, da ima pravico do plače, za druge prejemke in pravice predsednika državnega sveta se uporabljajo določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora.

K 2. členu

Zaradi odločitve Ustavnega sodišča, ki je bila sprejeta po že sprejetem Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju in njegovih novelah, se za poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta le tega dodatno uvrsti v Prilogo 3 Zakona o

sistemu plač v javnem sektorju v plačni razred funkcij zakonodajne oblasti – A2 v 64. plačni razred.

K 3. členu

3. člen Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 76/05) se črta zaradi ugotovljenega neskladja z ustavo.

K 4. členu

Člen določa veljavnost zakona - vacatio legis.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

43. člen

Državni svet ima predsednika in podpredsednika, ki ju izvoli z večino glasov vseh članov.

Funkcija predsednika in podpredsednika je častna in se opravlja nepoklicno.

3. člen ZDSve-A

Z dnem uveljavitve tega zakona predsedniku, podpredsedniku in članom državnega sveta, ki svojo funkcijo opravljajo poklicno, preneha delovno razmerje v državnem svetu. Svojo funkcijo do izteka mandata opravljajo nepoklicno.

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona še enkrat odloča

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča **o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-G)**.

Državni svet Republike Slovenije je na 24. izredni seji, dne 30. 10. 2007, ob obravnavi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 32. redni seji, dne 26. 10. 2007, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

ZAHTEVO

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-G).

Obrazložitev:

Državni svet ugotavlja, da bistvena vprašanja, kot so zasebno šolstvo in sprememba financiranja, ostajajo odprta ter niso usklajena s socialnimi partnerji in nimajo soglasja strokovne javnosti, saj noben kvalificiran sindikat niti stanovske organizacije zakonskega predloga niso eksplicitno podprle. Poleg tega bi bilo po njihovem treba izvesti natančne analize obstoječega stanja in po možnosti predvideti učinke napovedanih sprememb. Zgovorno je dejstvo, da je Ministrstvo RS za šolstvo in šport še pred zaključkom tega zakonodajnega postopka (to je tretje spreminjanje istega zakona) že objavilo izhodišča za novo novelo istega zakona.

Državni svet nasprotuje navedenim novim rešitvam glede zasebnega šolstva in spremembe financiranja in meni, da bi bilo bolje, če bi ostala v veljavi določila veljavnega zakona. Uveljavili bi le tiste nove rešitve, ki niso naletele na tako široko nasprotovanje in bi lahko predstavljale spodbudo za kvalitetno rast slovenskega šolskega sistema.

Državni svet nasprotuje novemu 2. in 3. členu, ker v besedilu novega odstavka veljavnega 7. člena uvaja možnost statusnega povezovanja šol in vrtcev v vzgojno-izobraževalne centre. Državni svet meni, da takšno možnost že v zadostnem obsegu omogoča veljavni 7. člen, saj določa, da se šola oziroma vrtec organizira tudi kot organizacijska enota zavoda, zato ni treba z novim 8.a členom združevati različnih administrativnih opravil in jih zagovarjati z zniževanjem stroškov, racionalizacijo in s tem

dvigom kakovosti dela. Državni svet tudi opozarja, da so se v preteklosti podobne racionalizacije že izkazale za neučinkovite. Državni svet opozarja, da izkušnje po svetu kažejo, da centri z velikim številom otrok niso sprejemljivi, saj se v velikih centrih večajo disciplinski problemi in stopnjuje nasilje ter ne prispevajo k večji kakovosti dela tudi zaradi krčenja zaposlenih.

Državni svet v celoti nasprotuje novemu 29. členu, s katerim se spreminja 84. člen veljavnega zakona, ki zagotavlja obseg sredstev na podlagi števila udeležencev izobraževanja javnim gimnazijam, poklicnim, srednjim tehničkim in srednjim strokovnim šolam, višjim strokovnim šolam in dijaškim domovom za vzgojno dejavnost z metodologijo, ki jo določi minister. To pooblastilo je bistveno preširoko in nedorečeno, omogoča pa nižanje izobraževalnih standardov in tudi neupoštevane specifičnih pogojev dela posameznih zavodov. Kljub poskusnemu uvajanju takšnega financiranja na majhnem vzorcu javnosti niso predstavljeni rezultati in analize posledic. Nov sistem financiranja, ki v dokončni obliki ni predstavljen, omogoča večanje števila učencev v oddelkih in skupinah javnih šol ter omogoča nastajanje velikih razlik v izobrazbenih standardih. Pri financiranju mora vendarle biti ključni kriterij ohranjanje mreže javnega šolstva s čimbolj izenačenim izobraževalnim standardom.

Državni svet nasprotuje pogojem za financiranje zasebnih šol, ki v 30. členu omogočajo, da se zasebnim šolam, ki izvajajo javno veljavne programe, za le te programe zagotavljajo sredstva v enaki višini kot javnim šolam. Ni sprejemljivo, da želi predlagatelj v prejšnjih določbah racionalizirati delovanje javnih šol in vrtcev, tu pa zvišuje sredstva za financiranje zasebnih šol.

Državni svet se zavzema za ohranitev 86. člena veljavnega zakona, po katerem zasebni šoli pripada manj sredstev, kot omogoča nov 30. člen, za posameznega učenca oziroma dijaka, ki jih država oziroma lokalna skupnost zagotavlja za plače, druge osebne prejemke v skladu s kolektivno pogodbo in materialne stroške na učenca oziroma dijaka v javni šoli. Priporočila EU in tudi sodna praksa zahteva le to, da država dopušča ustanavljanje zasebnih šol, ne zahteva pa njihovega (so)financiranja in javne veljavnosti.

V novem 30. členu je nesprejemljiva četrta alineja prvega odstavka veljavnega 86. člena, ker omogoča ustanavljanje zasebnih šol glede na njihovo nazorsko usmerjenost, saj po mnenju Državnega sveta besedilo "vsebinska dopolnitev javne mreže šol" in "možnost uresničevanja ustavne pravice staršev, da usmerjajo vzgojo svojih otrok", pomeni, da bo za odločitev o ustanovitvi zasebne šole prevladala vsebinska dopolnitev javne mreže šol, da zasebne šole poučujejo po posebnih pedagoških načelih ali po različnih nazorskih usmeritvah. S predlagano rešitvijo bi odpadla minimalna varovalka, da država ohrani vsaj delno diskrecijsko pravico pri uveljavljanju vprašljivih pedagoških in vzgojnih konceptov. S tem se država odreka načelu, da bi bile šole čim bolj nazorsko nevtralne.

Državni svet ima pomisleke v zvezi z 31. členom, s katerim naj bi zakon zagotovil varovanje javne mreže tako, da zagotavlja šoloobveznim otrokom pravico vpisa v javno šolo v šolskem okolišu, kjer prebivajo, ne glede na obstoj zasebne šole. Zasebne šole, ki

bodo ustanovljene v takem okolišu, kjer bo zaradi njihovega obstoja ogrožena edina javna šola, po veljavni zakonodaji niso bile upravičene do javnega financiranja, po novem pa tak način ne bo več sankcioniran, saj se jim omogoča javno financiranje. Obstaja bojazen, da zaradi obstoja privatne šole v določenih primerih ne bo mogoče ustanoviti javne šole z vsaj dvema oddelkoma in se bo ta ustanovila za več šolskih okolišev.

V zakonu je določeno, da zasebnim šolam ne pripadajo sredstva za investicije in nekateri materialni stroški, vendar Državni svet v takšno utemeljitev, ker besedilo 32. člena omejuje prispevke staršev le za določene izdatke, ki so kriti iz proračuna države oziroma lokalne skupnosti. Državni svet ugotavlja, da se zasebnim šolam omogoča, da sodelujejo pri programih opremljanja v skladu s pravilnikom, ki ga določi minister. S prispevki staršev se po mnenju Državnega sveta ohranja možnost šolnin tudi v zasebnih šolah, saj prvi odstavek 88. člena veljavnega zakona ne opredeljuje prispevka tako, da ga zasebna šola ne bi mogla opredeliti kot prispevek za nad-standard.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik dr. Zoltan Jan.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zasebnem varovanju - prva obravnava, EPA 1716

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 79. seji, dne 24. 10. 2007, obravnavala omenjeni predlog zakona, ki ga je predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija uvodoma ugotavlja, da se predlog zakona sprejema po nujnem postopku, zaradi preprečitve težko popravljivih posledic za delovanje države. Vzrok predloga zakona je nedavna tragedija v Ljubljani pred lokalom Global v Ljubljani. Glavni razlog ne more biti ugotovitev ministrstva za notranje zadeve, da "se pri izvajanju veljavnega zakona gospodarski subjekti izogibajo zakonskih obveznosti, zaradi česar so dejavnost zasebnega varovanja opravljali v nasprotju z zakonodajo ter interesi varnosti", ker takšna ugotovitev pomeni le razlog za ukrepanje pristojnih organov, skladno s predpisi in pooblastili, ki jih že imajo.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami zakona predlagatelj zastruje pogoje za pridobitev licence in za varnostno osebje ter želi zagotoviti učinkovit nadzor nad izvajanjem zasebnega varovanja in doseči učinkovito ter takojšnje ukrepanje zoper kršitelje, tj. že v fazi do dokončne odločitve pristojnega organa o krivdi. Takšen ukrep je nujen zaradi zagotovitve učinkovitega varovanja premoženja in življenja ljudi. Prav tako je za dosego tega cilja utemeljeno razširiti odgovornost tudi na naročnike varnostnih storitev, saj se pogosto dogaja, da zaradi različnih razlogov najemajo za opravljanje varnostnih storitev družbe, ki nimajo ustrezne licence oziroma imajo zaposleno osebje brez licenc. Komisija meni, da je predlog zakona le v tem delu upravičen za sprejem po nujnem postopku, zato ima na predlog zakona naslednjo generalno **pripombo**:

Členi 1. do 24., 28., 30., 35., 36., 41. do 44., se črtajo.

Obrazložitev

Ministrstvo je pred tem predlogom pripravilo predlog sprememb in dopolnitev Zakona o zasebnem varovanju, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 29. redni seji, dne 22. 6. 2007. Na sprejeti predlog zakona je Državni svet 22. 6. 2007 izglasoval odločilni veto. Na ponovnem glasovanju 13. 7. 2007 predlog zakona ni bil sprejet.

Nesprejem zakona pomeni, da bi moral predlagatelj pri pripravi novega predloga zakona vsaj v bistvenih delih upoštevati pripombe državnega sveta in državnega zbora, ki predloga zakona in zakona v ponovnem odločanju nista podprla. *Če državni svet niti državni zbor (prek ne-sprejema zakona) nista podprla ukinitve Zbornice RS za zasebno varovanje tega v ponovnem postopku predlagatelj ne bi smel predlagati, če se okoliščine v dobrih treh mesecih od neuspelega predloga glede delovanja zbornice niso v ničemer spremenile.* V tem času ni bilo ugotovljenih kršitev s strani zbornice, glede zbornice ne obstajajo nobene spremenjene okoliščine, predlagatelj ne navede nobenih novih dejstev ali dokazov, ki bi govorili nasprotno. Predlog zakona bi moral po nujnem postopku vsebovati le predloge členov, ki bi po vsebini v pretežnem delu sodili v III. poglavje zakona o zasebnem varovanju (licence in pogoji za opravljanje zasebnega varovanja). Vse ostale (sistemske) rešitve zahtevajo poglobljeno razpravo v okviru rednega zakonodajnega postopka in ne posegajo v "težko popravljive posledice za delovanje države", kar je eden izmed pogojev za obravnavo zakona po nujnem postopku. Ukinitiv Zbornice za zasebno varovanje kot osebe javnega prava in odvzem njenih javnih pooblastil je sistemski ukrep na področju zasebnega varovanja, zato bi tak ukrep izpolnjeval pogoje za razpravo o razlogih, ki zahtevajo tak poseg ter o načelih, ciljih in rešitvah predloga zakona (splošna razprava - glej 122. člen PoDZ-1).

Po nujnem postopku so upravičeni za sprejem le 25. (varnostni zadržki), 26. (začasni odvzem licence), 27. (trajni odvzem licence), 29. člen (odvzem službene izkaznice), 31. - 34. člen (nova ureditev inšpekcije, njenih ukrepov in zaseg predmetov) in 37. - 40. člen (kazenske sankcije) predloga zakona.

LICENCE IN POGOJI ZA OPRAVLJANJE ZASEBNEGA VAROVANJA

Predlagatelj je v neuspelem predlogu zakona predvidel črtanje 40. člena ZZASv (začasni odvzem licence) in spremembo 41. člena (odvzem licence), ki tudi po novem predlogu (glede na nesprejet predlog) ostaja z nespremenjeno vsebino. Sprememba 40. člena⁴ med drugim temelji na kršitvah "predpisov s področja delovnopravne ali davčne zakonodaje ali poklicnega kodeksa ali standardov varovanja", kar je v nasprotju z načelom jasnosti in določnosti predpisov, ki ju navaja predlagatelj med načeli zakona. Besedna zveza o kršitvah "predpisov s področja delovnopravne ali davčne zakonodaje ali poklicnega kodeksa ali standardov varovanja" je preohlapna; omogoča prevelike posege v gospodarske subjekte, katerim bi bilo možno po takšni dikciji začasno odvzeti licenco za kakršnokoli kršitev omenjenih predpisov. Zastavlja se tudi vprašanje primernosti odvzema licence zgolj

⁴ »40. člen (začasni odvzem licence)

(1) Če ministrstvo za notranje zadeve ugotovi, da je imetnik licence v razdobju zadnjega leta kršil določbe prve do vključno šeste, devete ali desete točke prvega odstavka 75. člena tega zakona ali predpise s področja delovnopravne ali davčne zakonodaje ali poklicnega kodeksa ali standardov varovanja in postopki niso pravnomočno zaključeni, mu z odločbo izreče začasni odvzem licence.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka se lahko izreče v trajanju enega do šestih mesecev.

(3) Pritožba na odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.«

na podlagi kodeksa, ki zavezuje moralno in standardov varovanja, ki jih sploh ni. Prav tako ni razjasnjen pojem "ugotovitve ministrstva", saj ni jasna pravna podlaga te ugotovitve (npr. uvedba postopka o prekršku, uvedeni postopki drugih pristojnih organov ipd.).

Sprememba 40. člena govori tudi o odločbi ministrstva za notranje zadeve in pritožbi. Ministrstvo odloča v skladu z zakonom o splošnem upravnem postopku, ki v drugem odstavku 230. člena določa, da je "zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji ministrstvo, *dovoljena pritožba samo takrat, kadar je to z zakonom določeno*. Takšen zakon mora določiti tudi, kateri organ je pristojen za odločanje o pritožbi, sicer o pritožbi odloča vlada". Glede na besedilo 40. člena bo o pritožbi odločala Vlada RS kot drugostopenjski organ, vprašanje pa je, ali je imel predlagatelj tudi dejansko v mislih vlado ali pa je mislil na tožbo v upravnem sporu.

Predlagatelj s 25. členom na novo določa varnostne zadržke in dodaja nov 36a. člen. Z vidika načela nedolžnosti in jasnosti določb sta sporna sta predvsem 2. in 3. odstavek⁵. Glede na navedeno ima komisija naslednjo **pripombo**:

36. a člen

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da glasita:

»(2) Varnostni zadržki so ugotovitve varnostnega preverjanja, iz katerih izhaja, da oseba ni primerna za opravljanje nalog varovanja iz razlogov, navedenih v tretjem odstavku«.

»(3) Varnostni zadržki so podani, če:

- je zoper osebo podan utemeljen sum, da je storila naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti
- je zoper osebo v obdobju zadnjega leta uvedenih več postopkov zaradi prekrškov z elementi nasilja
- so pri osebi strokovno ugotovljene takšne osebne okoliščine, zaradi katerih ni primerna za opravljanje nalog varovanja
- je bila oseba pravnomočno obsojena zaradi storitve naklepnega kaznivega dejanja ali zaradi prekrška, povezanega z nasilnim ali nedostojnim obnašanjem

Obrazložitev

Predlagane spremembe natančneje opredeljujejo varnostne zadržke, ugotovljene na podlagi varnostnega preverjanja. Sum storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po

⁵ (2) Varnostni zadržki so ugotovitve varnostnega preverjanja, iz katerih izhaja, da obstajajo dvomi o zanesljivosti osebe, ki naj bi opravljala dejavnost zasebnega varovanja.

(3) Varnostni zadržki so podani, če:

- je oseba obravnavana zaradi suma storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zaradi katere je neprimerna za opravljanje te dejavnosti in je zoper njo podana kazenska ovadba;
- ji je odvzeta poslovna sposobnost;
- ugotovljene okoliščine kažejo, da ni primerna za opravljanje nalog varnostnika.

uradni dolžnosti, zaradi katere je oseba neprimerna za opravljanje te dejavnosti in je zoper njo podana kazenska ovadba, ni dovolj natančna, zato se odstopa od načela nedolžnosti le v toliko, kolikor je minimalno potrebno za zagotavljanje varnosti in izpolnjevanja namena zakona o zasebnem varovanju.

V kolikor se bo državni zbor kljub temu odločil, da nadaljuje s sprejemanjem zakona v celoti, komisija podrejeno ponovno opozarja na pomanjkljivosti predloga, ki so navedene v nadaljevanju.

Že v zahtevi državnega sveta, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o zasebnem varovanju je bilo navedeno, da je Vlada RS v svojem stališču z dne 24.5.2004 do odklonilnega mnenja državnega sveta navedla, da je v 77 primerih ocenjevanja upravičenosti uporabe fizične sile varnostnikov ljubljanska policija ugotovila, da so varnostniki v 7 primerih uporabili fizično silo nezakonito (podane so bile 3 kazenske ovadbe) in hkrati (celo) poudarila, da podatki ne zajemajo stanja v celotni državi, temveč samo ljubljansko policijsko upravo. *Predlagatelj tudi tokrat uporablja in navaja iste podatke, ki jih v prvotnem predlogu celo sploh ni bilo (dodane so bile kršitve s strani varnostnikov na zahtevo državnega sveta).* Pri nesprejetem predlogu so bili ti podatki navedeni kot razlog za odvzem javnih pooblastil Zbornici RS za zasebno varovanje, medtem ko v novem predlogu služijo kot razlog za novo "primerno zakonsko osnovo za takojšnje učinkovanje ukrepov pristojnih organov, saj je v primerih kršitev zakona največkrat ogroženo premoženje in življenje ljudi".

Predlagatelj zopet poskuša ukiniti Zbornico RS za zasebno varovanje kot osebo javnega prava in ji odvzeti javna pooblastila, čeprav razloga za takšen ukrep ni navedenega med oceno stanja in razlogi za sprejem sprememb in dopolnitev zakona. Odvzem javnih pooblastil je navedeno zgolj kot zadnja alineja pri poglavitnih rešitvah predloga zakona.

UKINITEV ZBORNICE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ZASEBNO VAROVANJE KOT PRAVNE OSEBE JAVNEGA PRAVA

Nov predlog ZZasV-A **ponovno poskuša ukiniti** Zbornico Republike Slovenije za zasebno varovanje kot osebo javnega prava; črtanje drugega stavka 6. člena pomeni odvzem javnega pooblastila za opravljanje nalog, ki so ji bile določene z ZZasV. Predlog s črtanjem tretje alineje 7. člena, 8. - 11. člena ZZasV odvzema zbornici možnost predloga vsebin in poteka strokovnega izobraževanja, ukinja obvezno članstvo, status zbornice kot osebe javnega prava, urejanje statuta z zakonom in pridobivanje sredstev za delovanje zbornice. Sprememba 12. člena odvzema zbornici pristojnosti za opravljanje nalog prek javnega pooblastila, od katerih sta najpomembnejša dosedanje izvajanje programov strokovnega izobraževanja in pripravljane predlogov katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije. Pripravljane predlogov

katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti, ki naj bi iz Zbornice prešlo na MNZ, mora biti (tako kot je bilo do sedaj) v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije, zato vsi pogoji ostajajo enaki, le da jih bo izvajal drug subjekt. Enako velja za predlaganje članov komisij za preverjanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij in opravljanje drugih nalog, določenih z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije. Predlagatelj v obrazložitvi ne poda nobenega odgovora oziroma razloga za rešitve iz teh členov. *Prenos zgolj na drug subjekt, ki mora izpolnjevati enake pogoje, kot so veljali že do sedaj, iz zasebnega v javni sektor, mora imeti svoj vzrok.* Le ta se še toliko bolj postavlja ob dejstvu, da spremenjeni 12. člen v okviru MNZ ne vsebuje več pristojnosti, ki jih je imela zbornica po drugem odstavku in so bile bistvenega pomena za usklajeno dejavnost na področju zasebnega varovanja. MNZ tako ne bo opravljal npr. strokovnega nadzora nad delom članov izven inšpekcijskega nadzora (kar je opravljal že doslej), spremljalo in obravnavalo delo posameznih varnostnih podjetij, razvoj tehničnih sredstev in sodobnih tehnoloških dosežkov, sprejemalo kodeks poklicne etike in ukrepa ob njegovem kršenju, sodelovalo s Slovenskim inštitutom za standardizacijo pri oblikovanju predlogov standardov za vse oblike varovanja, določene s tem zakonom; sodelovalo s pristojnim organom oziroma ustanovo v postopkih atestiranja alarmnih sistemov in drugih naprav za varovanje. Omenjene naloge zbornica ne bo mogla opravljati na podlagi ZGZ, ker ji le ta v 6. členu ne daje takšnih pristojnosti.

Vprašljiva je tudi rešitev, ki ministru za notranje zadeve daje pravico do prostega preudarka ("lahko" na podlagi javnega natečaja za izvajanje nalog izpopolnjevanja in usposabljanja varnostnega osebja podeli javno pooblastilo pravni ali fizični osebi, ki izpolnjuje pogoje) glede na 4. odstavek spremenjenega 12. člena zakona, saj bi bilo z vidika zagotavljanja svobodne gospodarske pobude in hkratnega varovanja javnega interesa upravičeno le izpolnjevanje vseh zakonskih pogojev za izpopolnjevanje in usposabljanje varnostnega osebja ter nadzor ministrstva za notranje zadeve. Ravnanje po lastni presoji ministra ("lahko"), da bi se lahko odločil za podelitev javnega pooblastila, bo namreč na monopolno zastavljeno usposabljanje s strani PA, na le to vrglo slabo luč: če so splošni razlogi za podelitev javnega pooblastila zahteva po učinkovitosti, strokovnosti in ekonomičnosti, po samoregulaciji in po neodvisnem upravljanju (glej ZDU-1) že ti razlogi pravzaprav skoraj onemogočajo javno pooblastilo. Ker zahteva po samoregulaciji in neodvisnem upravljanju glede na pristojnosti ministrstva v veliki meri odpadeta, bi minister že z javnim razpisom priznal, da policijska akademija ne more opravljati nalog, učinkovito, strokovno in ekonomično.

Zakonodajalec mora z drugačno ureditvijo od obstoječe zagotoviti prehod obstoječih pravic v nov pravni režim in *z določitvijo prednostne pravice dosedanjim upravičencem zagotoviti varstvo pridobljenih pravic.* Ko pa bo šlo za kasnejše podeljevanje javnega pooblastila, pa razumnega razloga za prednostno pravico Zbornice RS za zasebno varovanje, ki je do sedaj izvajala javna pooblastila na področju zasebnega varovanja, ni več. Prednostna pravica dosedanjega

upravičenca mora biti *omejena samo na prehodno obdobje, v katerem bi se lahko pripravila in prilagodila na novo ureditev*. Predlog četrtega odstavka spremenjenega 12. člena zakona v povezavi s predlaganimi členi, ki ukinjajo Zbornico kot osebo javnega prava in odvzem javnih pooblastil, je zato *v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave* (glej smiselno odločbo Ustavnega sodišča RS U-I-98/04 z dne 9. 11. 2006⁶).

Kljub temu, da ima zakonodajalec polje proste presoje glede ukinitve katerekoli zbornice z javnimi pooblastili, ga načelo enakosti iz 14. člena Ustave RS zavezuje, da se za spremembo ne odloči arbitrarno in samovoljno, tj. brez razlogov, utemeljenih v javnem interesu. Ne glede na intenco predlagatelja, da je potrebno vzpostaviti "enoten koncept kvalitetnega usposabljanja za vse subjekte" to ni dovolj velik razlog za ukinitve zbornice, saj je ravno MNZ tisto, ki že sedaj na predlog zbornice določa vsebino in potek strokovnega izobraževanja iz 29. člena tega zakona ter opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, vključno s podeljevanjem licenc in možnostjo njihovega odvzema (glej 7., 16., 40. in 41. člen ZZasV).

Gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo licenco za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja, so se ravno zaradi zagotavljanja strokovnosti pri opravljanju zasebnega varovanja in varovanja javnega interesa na tem področju obvezno združujejo v zbornico (8.člen ZZasV), zato bi moral predlagatelj v predlogu zakona *navesti okoliščine, zaradi katerih naj bi Zbornica za zasebno varovanje kakorkoli ogrožala javni interes oz. varnost ali kakovost varnostnih storitev*. Javno pooblastilo se podeli, če so podani razlogi racionalnosti in učinkovitosti, potrebe po samoregulaciji ali zahteve po neodvisnem upravljanju določenega področja (glej 15. člen Zakona o državni upravi); za ukinitve pooblastila je torej smiselno navesti enake razloge, ki narekujejo obratno odločitev.

Zbornica kot pravna oseba javnega prava se ukinja, kljub temu pa predlog v 42. členu dopušča, da se bo lahko *zbornica preoblikovala v skladu z določbami tega zakona in zakona, ki ureja gospodarske zbornice, v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona*. Kljub temu, da predlagatelj ni navedel pomanjkljivosti zbornice in njene javnopravne naloge prenaša na MNZ, *dopušča njeno nadaljevanje v obliki pravne osebe zasebnega prava*. Zakaj sploh dopustiti kakršnokoli delovanje zbornice, če le ta ne bi (ni) delovala skladno s predpisi?

⁶ Ustavno sodišče je že večkrat sprejelo stališče, da Ustava ne preprečuje, da bi zakon spreminjal prej zakonsko določene pravice z učinkom za naprej, če te spremembe ne nasprotujejo z Ustavo določenim načelom oziroma drugim ustavnim določbam, upoštevajoč tudi načelo zaupanja v pravo kot eno izmed načel pravne države (2. člen Ustave). Obseg pravic, določen z zakonom, se lahko tudi zmanjša z veljavnostjo za naprej (odločba št. U-I-93/93 z dne 9. 12. 1993 Uradni list RS, št. 1/94 in OdlUS II, 120, odločba št. U-I-120/91 z dne 9. 4. 1992, OdlUS I, 26, odločba št. U-I-123/93 z dne 18. 10. 1995, Uradni list RS, št. 24/3, 67/93 in OdlUS II, 109). Ob tem pa mora zakonodajalec prizadetim subjektom omogočiti, da se v določenem času pripravijo na novo ureditev (38. tč.).

Javnopravne zbornice izhajajo iz evropskega kontinentalnega modela, ki jim daje avtonomen, strokoven in reprezentativen značaj, stabilno finančno oporo v obvezni članarini, ter jim omogoča izvajanje javnih nalog ter javnih pooblastil, za katere država meni, da se lahko bolj racionalno izvajajo v okviru zbornice. Značilnosti tega modela zbornice posledično pogosto podajajo osnovo očitkom o premajhni učinkovitosti njenega delovanja. Zasebnopravne zbornice imajo osnovo v anglo-ameriškem modelu, ki jih ob odsotnosti obvezne članarine usmerja v izrazito tržno-interesno naravnost. *Učinkovitost delovanja s tržnimi storitvami je condicio sine qua non zagotavljanja članstva, pri čemer pa so pomisleki usmerjeni v reprezentativnost, strokovno neodvisnost in teritorialno nepokritost njenega delovanja, ki ga zgolj redko dopolnjujejo dana javna pooblastila ali celo javne naloge*⁷.

Preoblikovanje Zbornice RS za zasebno varovanje bi moralo upoštevati prag reprezentativnosti, ki ga določa Zakon o gospodarskih zbornicah (ZGZ) Uradni list RS, št. 60/06. Le ta v 4. členu določa članstvo v zbornici in reprezentativnost. Zbornica, je reprezentativna, če se vanjo združi toliko članov, da njihov prihodek od prodaje predstavlja najmanj deset odstotkov (10%) od prihodkov od prodaje v gospodarstvu Republike Slovenije za preteklo obračunsko obdobje in najmanj pet odstotkov (5%) vseh gospodarskih subjektov, ki se lahko včlanijo v zbornico po 1. odstavku tega člena.

Predlagatelj bi moral s preoblikovanjem zbornice upoštevati določbe o reprezentativnosti in v primeru neizpolnjevanja števila članov in višine prihodkov od prodaje (za te prihodke se sedaj še ne ve, zato je toliko bolj upravičeno, da se za zbornico vsaj v nekem prehodnem obdobju predvidi olajšave za doseganje reprezentativnosti. S tem bi se preprečilo, da bi zbornica razpadla tudi kot pravna oseba zasebnega prava, še preden bi dejansko zaživela.

Komisija je po razpravi sprejela naslednje **s k l e p e**:

1. Komisija **ne podpira** predloga zakona v delu, ki se nanaša na Zbornico RS za zasebno varovanje. Predlog ne vsebuje nobenih razlogov za takšno odločitev, prav tako ni narejene korektne primerjave z drugimi državami saj so navedene le tiste, ki so v prid predlagatelju zakona. V evropskih državah je področje zasebnega varovanja del gospodarskega sektorja, zato gre za neutemeljeno omejevanje gospodarske dejavnosti, kar je v nasprotju s samo intenco Vlade Republike Slovenije po umiku iz gospodarstva.
2. Komisija **podpira** predlog zakona **v delu**, ki bi omogočil učinkovito ukrepanje pristojnih organov zoper kršitelje predpisov s področja zasebnega varovanja.

⁷ Predlog Zakona o gospodarskih zbornicah. Poročevalec DZ RS, št. 7/2006 z dne 20.01.2006.

3. Komisija poziva Vlado Republike Slovenije in Ministrstvo za notranje zadeve, da sistemski del umakne s tega predloga zakona in da v tem delu pripravi nov predlog zakona, ki bi nastal v sodelovanju z Zbornico RS za zasebno varovanje in drugimi strokovnjaki s tega področja.
4. Ker velike kršitve nastajajo pri varovanju gostinskih (nočnih) lokalov, naj predlagatelj razmisli o morebitni natančnejši ureditvi tega dela varovanja.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k Letnemu poročilu o poslovanju Rudnika Žirovski vrh, javnega podjetja za zapiranje rudnika urana d.o.o. za leto 2006 in k Rebalansu poslovnega načrta Rudnika Žirovski vrh, javnega podjetja za zapiranje rudnika urada d.o.o. za leto 2007**, EPA 1660, 1661

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 75. seji, dne 25. 10. 2007, obravnavala Letno poročilo o poslovanju Rudnika Žirovski vrh, javnega podjetja za zapiranje rudnika urana d.o.o. za leto 2006 in Rebalans poslovnega načrta Rudnika Žirovski vrh, javnega podjetja za zapiranje rudnika urada d.o.o. za leto 2007, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije na podlagi 10. člena zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanja posledic rudarjenja v Rudniku urana Žirovski vrh.

Komisija se je seznanila z navedenim letnim poročilom o poslovanju družbe in rebalansom poslovnega načrta družbe.

Uvodoma je **predstavnik Rudnika Žirovski vrh** povedal, da so bila načrtovana dela na zapiranju jame in sanaciji odlagališča Jazbec v celoti izvedena. Pospešeno so se izvajala tudi dela na področju trajne sanacije jalovišča jamske jalovine Jazbec (dela bodo zaključena v naslednjem letu), za odlagališče hidrometalurške jalovine Boršt pa so se sanacijska dela začela v letošnjem letu, lani pa je bila izdelana potrebna dokumentacija za pridobitev dovoljenja za izvajanje sanacijskih del. Čeprav je bilo v letu 2006 v proračunu zagotovljenih manj sredstev kot jih predvideva Noveliran program 2, to ni oviralo izvajanja del in še ne ogroža pravočasnega dokončanja vseh sanacijskih in zapiralnih del.

Rebalans poslovnega načrta družbe za leto 2007 je posledica spremenjene dinamike izvajanja sanacijskih del in potrebne uskladitve z Noveliranim programom 2. Prvotno odobren obseg proračunskih sredstev za financiranje načrtovanih aktivnosti ja bil v letošnjem letu zmanjšan za 574.976,00 evrov, kar zaenkrat ne predstavlja težav, saj naj bi bila ta sredstva nadomeščena v naslednjih letih. V letu 2008 so zagotovljena sredstva v obsegu, kot jih predvideva Noveliran program 2, izpad sredstev v lanskem letu naj bi se nadomestil v letu 2009 in 2010. V kolikor bodo ta sredstva zagotovljena v naslednjih

letih, bodo zapiralna dela na odlagališču rudarske in hidrometalurške jalovine Jazbec in Boršt končana do leta 2010.

Predstavniki Ministrstva za okolje in prostor je poudaril, da se Ministrstvo za okolje in prostor zaveda odgovornosti iz naslova plačila odškodnine in bo to zakonsko obvezo, glede na pomanjkanje proračunskih sredstev v naslednjem letu, izpolnilo z zamikom.

Komisija ugotavlja, da dokončanje sanacijskih in zapiralnih del v skladu z načrtovano dinamiko, kljub kasnejšemu zagotavljanju proračunskih sredstev za izvajanje Noveliranega programa 2, danes še ni ogroženo, vendar je treba za pravočasno dokončanje del v državnem proračunu za leto 2009 in leto 2010 zagotoviti zadosten obseg sredstev, ki so izpadla v letih 2006 in 2007.

V zvezi z vprašanjem odškodnine prizadetim prebivalcem v lokalni skupnosti zaradi obremenitve okolja, ki jo predvideva 8. člen zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh (ZTPIU-UPB1, Ur. l. RS, št. 22/06), ki ga je izpostavila komisija ob obravnavi Poslovnega načrta Rudnika Žirovski vrh za leto 2007, je bilo na njeni seji in seji Odbora DZ za okolje in prostor pojasnjeno, da bo uredba o merilih za določitev višine in načinu plačila nadomestila zaradi omejene rabe prostora na območju Rudnika urana Žirovski vrh kmalu sprejeta, veljati pa naj bi začela s 1. 1. 2008. Danes komisija ugotavlja, da v letu 2008 še ne bo možno izplačevati odškodnin prizadetim prebivalcem v Občini Gorenja vas - Poljane, ker v proračunu za leto 2008 niso in tudi z rebalansom naj ne bi bila zagotovljena sredstva.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov - druga obravnava**, EPA 1635

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 75. seji, dne 25. oktobra 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila z mnenji in pripombami Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije (ZAPS), državnega svetnika Vincenca Janša, pooblaščenega inženirja gradbene stroke Janeza Beleta, s.p., Inženirske zbornice Slovenije (IZS) in Aleša Gučka.

Predstavnica Ministrstva za okolje in prostor je uvodoma predstavila bistvene novosti oziroma spremembe, ki jih prinaša ZGO-1B. Veljavni zakon je treba uskladiti z zakonom o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt), ki je začel veljati aprila 2007. Poleg tega so se v praksi pojavile nekatere nejasnosti pri izvajanju ZGO-1, ki jih predlog zakona odpravlja, hkrati pa iz predloga izhaja dolgoročni cilj po urejanju zgolj graditvene materije v ZGO-1 in izključitvi določb, ki se neposredno ne nanašajo na gradnjo (kot npr. gradbeno dovoljenje, ki je po svoji naravi davščina).

Po spremembi zakona naj bi bil zakon o graditvi objektov bolj jasen in pregleden. S predlogom se odpravljajo nepotrebne administrativne ovire (postopki bodo krajši in preglednejši), spreminjajo se določbe, ki se nanašajo na prostorske izvedbene akte (novi nazivi, prilagoditev postopkov) zaradi usklajevanja z ZPNačrt, predlaga se bolj jasna opredelitev ureditve pridobivanja projektnih pogojev in soglasi (predvsem pri stanovanjskih novogradnjah se krajšajo postopki). Nadalje se predvideva skrajšani postopek pridobitve gradbenega dovoljenja za nezahtevne objekte (nova kategorija objektov), poleg tega se predlaga, da preverja izpolnjevanje pogojev za pridobitev gradbenega dovoljenja pristojni organ in ne več investitor, saj je to po veljavni zakonodaji v praksi povzročalo težave. Kategorizacija objektov bo po novem opredeljena v uredbi in ne več v samem zakonu. Spremenjen je tudi postopek določanja strank, ki se po veljavni zakonodaji določajo na podlagi vplivnega območja, kar pa je v praksi zaradi nejasnih kriterijev večkrat pripeljalo do prekomernega krčenja vplivnega območja. Zato se z novelo zakona predlaga, da se območje za določitev strank v postopku določi na matematičen način in na podlagi natančno določenih kriterijev.

Komisija se je strinjala, da je treba bolj jasno urediti področje gradnje, saj veljavna zakonodaja vsebuje veliko nejasnosti, med drugim prepuščanje investitorju presojo o skladnosti posegov v prostor s prostorskimi akti pri enostavnih objektih, določanje vplivnega območja, na podlagi katerega so opredeljene stranke v postopku, itd.

Komisija ugotavlja, da pripombe Janeza Beleta izhajajo predvsem iz bojazni, da bo predlagani zakon posegel v že pridobljene pravice udeležencev (gradbenih tehnikov, ki izvajajo nadzorstvo gradbenih del) v gradbenih postopkih. Do tega vprašanja se je že pred leti jasno opredelilo Ustavno sodišče RS, ki pojasnjuje, da v pridobljene pravice ni moč posegati. Iz pisnega odgovora pristojnega ministrstva in pojasnil predstavnice Ministrstva za okolje in prostor izhaja, da predlagane spremembe zakona v nobenem delu ne posegajo v pridobljene pravice gradbenih tehnikov. Komisija tudi ugotavlja, da se izražena kritika Janeza Beleta nanaša predvsem na pripombe ZAPS-a k 57. in 116. členu predloga zakona, katerih morebitno upoštevanje bi pomenilo poseg v pridobljene pravice. Bojazen je utemeljena na negativni izkušnji, ko so bili že vpisani gradbeni tehniki izbrisani iz posebnega imenika pooblaščenih inženirjev, na drugi strani pa večina javnih razpisov, preko katerih lahko pridobivajo dela, od njih zahteva dokazilo o vpisu v IZS. Kljub zakonski rešitvi v drugem odstavku 230. člena ZGO-1 (na podlagi katere gradbeni tehniki, ki so pred 9. 11. 1996 izpolnjevali pogoje za strokovno vodstvo pri gradnji in so imeli najmanj dvajset let delovnih izkušenj, imajo pooblastilo za opravljanje funkcije odgovornih nadzornikov in vodji del že na podlagi samega zakona) se gradbeni tehniki, zaradi pomanjkanja dokazila o vpisu v imenik IZS, ki se zahteva za izvajanje nadzorov in vodenja del, v praksi soočajo s težavami. Takšna ureditev (pomanjkanje

vpisa v imenik) večkrat vodi do neenakopravnega položaja gradbenih nadzornikov. Komisija se je tudi seznanila, da je bil izbris gradbenih tehnikov - nadzornikov iz Posebnega imenika pooblaščenih inženirjev pri Inženirski zbornici Slovenija posledica zakonske ureditve v ZGO-C iz leta 1999 in ne samovolje Inženirske zbornice Slovenije. Komisija iz navedenih razlogov ni podprla pripomb ZAPS-a k 57. in 116. členu predloga zakona, saj je bila mnenja, da bi predlagane rešitve pomenile morebiten poseg v že pridobljene pravice.

Komisija opozarja, da trenutno v praksi primanjkuje ljudi na področju gradbeništva in da se dela večkrat opravljajo nekvalitetno, zato bi kakršnokoli poseganje v pridobljene pravice gradbenih tehnikov in s tem zmanjševanje ponudbe gradbenih storitev to stanje lahko le še poslabšalo. Komisija poudarja, da že iz načela pravne države izhaja, da se pridobljene pravice ne ožijo, tudi na posreden način ne.

V razpravi k posameznim členom je komisija menila, da je treba preučiti predlog Inženirske zbornice Slovenije k 17. členu novele zakona, ki predlaga črtanje četrte alineje drugega odstavka 17. člena predloga zakona in hkrati predlaga, da se v drugem odstavku 36. člena ZGO-1 9. točka (geodetski načrti) ohrani, 10. točka pa spremeni tako, da se glasi: "drugi načrti v zvezi z gradnjo.". IZS, ki se sicer strinja z ločitvijo elaboratov in študij od načrtov in vsebino 18. člena novele zakona, meni, da bi črtanje 10. točke drugega odstavka 36. člena ZGO-1 povzročilo zmedo v praksi. Glede na zaprtost gradbene stroke bi se lahko pojavil problem pri pooblaščenih gozdarskih inženirjih (okrog 100 inženirjev), ki bi bili s tako ureditvijo lahko izvzeti iz načrtovanja gozdnih prometnic.

K 21. členu ZGO-1B, na podlagi katerega se predlaga črtanje 42. člena ZGO-1, ki ureja pridobitev lokacijske informacije, ki pa se v skladu z ZPNačrt ne sme več zahtevati v nobenem postopku, se je komisiji zastavilo vprašanje o smotrnosti nadaljnje veljavnosti 80. člena ZureP-1. Po tem členu so namreč občinski upravni organi, pristojni za urejanje prostora, še vedno dolžni vsakomur na zahtevo izdati lokacijsko informacijo. Komisija je že pri obravnavi predloga zakona o prostorskem načrtovanju (EPA 1171-IV) zavzela stališče, da je izdajanje lokacijskih informacij za občinske strokovne službe preveč obremenjujoče in nepotrebno delo, saj so vsi podatki razvidni iz izvedbenega prostorskega akta. Takšna rešitev po mnenju komisije ne pomeni racionalizacije dela občinske uprave. Predstavnica Ministrstva za okolje in prostor je nasprotno menila, da gre za racionalizacijo v razmerju do uporabnika storitev, saj lokacijska informacija ni več obvezni del projektne dokumentacije. Zato je bojazen, da se bodo projektanti zanašali zgolj na lokacijske informacije in pri svojem delu ne bi uporabljali prostorskih aktov, odveč, saj je pogoj za izdajo gradbenega dovoljenja skladnost projekta s prostorskim aktom in ne lokacijsko informacijo, ki ima le značaj potrdila iz uradne evidence in ne javne listine.

Kljub nekaterim pomislekom je bila večina članov komisije mnenja, da je vsebina 22. člena predloga zakona, s katerim se med drugim črta drugi odstavek, ki je opredeljeval, kdaj je javni natečaj obvezen, dobra rešitev in je skladna z avtonomijo občin. Urejanje prostora sodi v izvirno pristojnost občine, kar pomeni, da bo občinski svet pri

sprejemanju prostorskega akta samostojno določil, v katerih primerih je potreben javni natečaj za izbiro strokovno najprimernejših rešitev gradenj.

Komisija ni podprla predloga ZAPS-a k 25. členu predloga zakona, po katerem bi moral kot odgovorni vodja projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja vedno nastopati odgovorni projektant, ki je izdelal načrt arhitekture. Komisija se strinja s stališčem Inženirske zbornice Slovenije, da bi taka ureditev privilegirala arhitekta in bi pomenila neenakopravnost strok ter omejevanje svobode podjetniške dejavnosti.

Predlog državnega svetnika Vincenca Janše, da se v drugi alineji 128. člena predloga zakona črta beseda »prenosne«, je večina članov komisije podprla. V 128. členu novele zakona (dokazila o pravici graditi za energetske objekte državnega pomena) predlog zakona napotuje na uporabo določb od 8. do 13. člena Zakona o ureditvi določenih vprašanj v zvezi z graditvijo avtocestnega omrežja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 35/95) za štiri taksativno naštete energetske objekte. V drugi alineji je predlagatelj med te štiri energetske objekte zajel zgolj prenosne elektroenergetske vode s pripadajočimi funkcionalnimi objekti, z nazivno napetostjo 110 kV ali več. Elektroenergetski objekti 110 kV ali več, tako prenosni kot distribucijski, so vsi objekti državnega pomena, hkrati imajo vsi popolnoma enak vpliv na okolje, ne glede na to, ali so distribucijski ali prenosni. Po mnenju stroke ločitve med prenosnimi in distribucijskimi objekti praktično ni, saj so glede na njihovo funkcijo, ki se lahko menja, ti objekti enkrat prenosni, drugič pa distribucijski in bi bilo zakonsko omejevanje zgolj na prenosne, nelogično. Omejevanje zgolj na prenosne elektroenergetske vode pa je lahko problematično tudi z vidika naraščanja porabe električne energije, kar lahko pripelje do redukcij. Nekateri člani komisije so bili sicer mnenja, da ureditev vprašanja o posegu v zasebno lastnino zaradi graditve energetskih objektov državnega pomena ne sodi v zakon o graditvi objektov, ampak bi bilo treba to vprašanje urediti v energetske zakon.

* * *

Komisija je po opravljeni razpravi sprejela **s k l e p** :

1. Komisija **podpira** predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov.
2. Komisija predlaga preučitev pripombe Inženirske zbornice Slovenije k 17. členu predloga zakona.
3. Komisija predlaga konkretno pripombo k 128. členu novele zakona:

V drugi alineji 128. člena predloga zakona se črta beseda "prenosne".

Obrazložitev:

128. člen predloga zakona napotuje na uporabo določb od 8. do 13. člena Zakona o ureditvi določenih vprašanj v zvezi z graditvijo avtocestnega omrežja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 35/95) za štiri taksativno naštete energetske objekte. V drugi

alineji je predlagatelj med te štiri energetske objekte zajel zgolj prenosne elektroenergetske vode s pripadajočimi funkcionalnimi objekti, z nazivno napetostjo 110 kV ali več. Prenosni in distribucijski elektroenergetski objekti 110 kV ali več so vsi objekti državnega pomena, hkrati imajo vsi popolnoma enak vpliv na okolje, ne glede na to, ali so distribucijski ali prenosni. Po mnenju stroke ločitve med prenosnimi in distribucijskimi objekti praktično ni, saj so glede na njihovo funkcijo, ki se lahko menja, ti objekti enkrat prenosni, drugič pa distribucijski in bi bilo zakonsko omejevanje zgolj na prenosne, nelogično. Zato komisija predlaga črtanje besede "prenosne" in s tem izenačenje prenosnih in distribucijskih elektroenergetskih vodov s pripadajočimi funkcionalnimi objekti, z nazivno napetostjo 110 kV ali več.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Poročilu o izvrševanju letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2006, EPA 1674

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 75. seji, dne 25. 10. 2007, obravnavala Poročilo o izvrševanju letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2006, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije na podlagi 3.a člena zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji.

Komisija se je z navedenim poročilom seznanila.

Uvodoma je **predstavnik Direktorata za ceste Ministrstva za promet** pojasnil, da je skupna poraba letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest brez finančnih odtokov zaradi investicijskih kreditov in agentskega nadomestila znašala v lanskem letu 96 % načrtovane realizacije. Če pa upoštevamo še odplačilo kredita za refinanciranje dolga v višini 22,3 milijarde tolarjev in odplačilo kratkoročnega kredita v višini 8 milijard tolarjev, pa je skupna poraba v višini 198.933 milijonov tolarjev, kar pomeni 117 % finančno realizacijo. V nadaljevanju je predstavil odseke, ki so bili predani v promet (11,5 km avtocest ter drugih cest), na katerih se je gradnja nadaljevala (73,4 km avtocest ter drugih cest), začela (predvideno na 47,5 km avtocest in cest) ali so se izvajala pripravljalna dela pred začetkom gradnje (predvideno na 20,4 km avtocest) ter vzroke za odstopanja od letnega plana. Izvajala so se še potrebna zaključna dela na zgrajenih avtocestah, na navezovalnih cestah, ki so vključene v ReNPIA. Realizacija na teh cestah je bila nižja od predvidene predvsem zaradi dolgotrajnih postopkov odkupa ter nedokončanih postopkov urejanja premoženjsko pravnih zadev po dokončni odmeri zemljišč. Nadaljevalo se je tudi intenzivno obnavljanje vozišč in objektov najstarejših in najbolj dotrajanih odsekov avtocest.

Sredstva za financiranje gradnje in obnavljanja avtocest v letu 2006 so se zagotavljala iz državnega proračuna, s posojili, izdajo obveznic, koncesijske dajatve in iz drugih virov. Skupaj je bilo za financiranje letnega plana zagotovljenih 130.890 milijonov tolarjev, kar znaša 76,71 % realizacijo predvidenih sredstev. Skupni transferi iz proračuna (namenska sredstva, Kohezijski sklad, povračilo DDV) so v letu 2006 znašali 24,5 milijarde tolarjev. Realizirane so bile tri nove zadolžitve, kot vir za plačilo obveznosti iz najetih kreditov in izdanih obveznic je DARS d.d. na tekoči račun Republike Slovenije nakazal koncesijsko dajatev v višini 32.893 milijonov tolarjev. Poleg navedenih virov sta bila najeta dva kredita v skupni višini 135 milijonov evrov za predčasno plačilo starih kreditov.

Z ozirom na potrebna obnovitvena dela na vozišču v predorih pod Trojanami je pojasnil, da je bil standard, ki predpisuje koeficient trenja, predpisan kasneje, kot je bil zgrajen ta del avtoceste. Z merjenem vozišču pod Trojanami je bilo ugotovljeno, da je na določenih mestih koeficient nižji od predpisanega, ki bi ga lahko povečali in s tem izboljšali lastnosti vozišča s peskanjem pod pritiskom, za kar bi potrebovali približno 1 milijon evrov. Minister mag. Žerjav je na podlagi rezultatov meritev na omenjenem cestišču naročil neodvisno analizo v tujini, ki bo pokazala vzroke za slabo stanje tega vozišča, njeni rezultati pa bodo vplivali na nadaljnje ukrepe.

Na vprašanje, v kakšni fazi je uvajanje elektronskega sistema cestninjenja v prostem prometnem toku, je odgovoril, da je Vlada 19. 7. 2007 obravnavala poročilo o izvajanju akcijskega načrta uvedbe elektronskega cestninskega sistema v prostem prometnem toku s pogoji za interoperabilnost v Evropski uniji in na njegovi podlagi sprejela nov akcijski načrt s spremenjenimi roki in modificiranim konceptom. Slednji predvideva uvedbo elektronskega cestninjenja za tovorna vozila nad 3,5 ton v sredini leta 2009, za ostala vozila pa poleti 2010. Poudaril je, da je bil glede na potek aktivnosti prvotni rok uvedbe tega cestninskega sistema za vse vrste kategorij do konca leta 2008 preveč optimističen, poleg tega se je v letu 2006 nadgrajeval obstoječ cestninski sistem. Slovenija je prva evropska država, ki ima cestninski sistem za vse kategorije vozil in želi uvesti elektronski sistem cestninjenja v prostem prometnem toku. Sam prehod iz obstoječega sistema v nov sistem bo težaven, saj je možen le takojšnji prehod, ki mora biti pred tem dobro testiran. Ne smemo si privoščiti, da bi v tem času prišlo do tega, da ne bi bili zmožni zaračunati cestnine.

V zvezi z opaznim trendom povečevanja deleža kreditov za financiranje gradnje avtocestnega omrežja je povedal, da se avtocestni program pospešeno izvaja od leta 2005 do predvidoma konca 2008. Obseg sredstev za izvajanje letnega plana v letu 2007 je za slabih 30% večji kot je bilo predvideno z ReNPJA, ki je bila sprejeta 2004. Pospešena gradnja pa se financiranja iz naslova kreditov, ker so proračunska sredstva omejena. Vse analize finančno investicijskega toka Nacionalnega programa izgradnje avtocest v RS kažejo, da vsaj še pet let ni bojazni, da DARS s cestninami in refinanciranjem starih kreditov ne bi bil sposoben izpolnjevati svojih obveznosti. Vsi izračuni temeljijo na predpostavki, da bodo krediti poplačani do leta 2040. Ne sme se zgoditi, da bi gradnjo avtocest, ki je večgeneracijski projekt, plačali drugače kot s cestninami.

Predstavnica DARS, d.d., je poudarila, da je za financiranje obnovitvenih del v času garancijske dobe odgovoren izvajalec del, ki je ob zaključku gradnje dolžan predložiti garancijsko listino. DARS uvaja visoko informacijsko podporo sistema za spremljanje stanja vozišč avtocestnega omrežja in na podlagi tega bo lahko sprejemal optimalne ukrepe za obnovo vozišč. Osnovni cilj nove informacijske tehnologije je, da bi obnovitvena dela potekala sistematično in na mestih, kjer so potrebna.

V zvezi z gradnjo predora Šentvid je povedala, da je Vlada sprejela spremembe in dopolnitve državnega lokacijskega načrta za odsek Šentvid - Koseze šele 19. 7. 2007, pred začetkom del pa so vezani na številne in zahtevne upravne postopke.

Komisija ugotavlja, da je Vlada sprejela odločitev o prestavitvi rokov za uvedbo elektronskega sistema cestninjenja v prostem prometnem toku, ki bo interoperabilen v Evropski uniji. Zaradi vedno večje obremenitve slovenskega avtocestnega omrežja, ki je posledica tranzitnega prometa in v poletnih mesecih bolj obsežnih prometnih tokov na X. evropskem prometnem koridorju, odmikanje roka ni najbolj optimalna rešitev. Dejstvo je, da imamo še zmeraj območja, kjer imajo prebivalci možnost uporabe tako brezplačne avtoceste kot vzporedne regionalne ceste, na nekaterih območjih pa morajo prebivalci plačevati uporabo avtoceste, a hkrati nimajo zagotovljene vzporedne brezplačne regionalne ceste. Zato komisija ponovno poudarja, da je treba v čim krajšem času preiti na zaprt sistem elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku, ki bo omogočil realizacijo v ReNPIA zapisano načelo plačila po principu "plačaš, kolikor prevoziš".

Primerjava letnih poročil za leto 2005 in 2006 in pojasnila predstavnika predlagatelja poročila kažejo, da je prisoten trend povečevanja deleža posojil, ki danes že predstavlja pglavitni vir financiranja Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji. Po mnenju komisije je potrebna večja previdnost pri najemanju posojil, saj le-ti dolgoročno ne bi smeli predstavljati ključnega vira financiranja avtocestnega omrežja, ki ima lahko negativne učinek za prihodnje generacije.

Glede na nujno potrebna obnovitvena dela na vozišču pod Trojanami, čeprav so bili predori odprti komaj pred dvema letoma, je komisija poudarila potrebo po izvajanju ukrepov pristojnih institucij za izboljšanje kvalitete del pri gradnji avtocest.

Komisija je opozorila tudi na prehod reševalnih vozil na nujni vožnji cestninskih postaj, saj praksa kaže, da le-ta nimajo prostega prehoda, čeprav vemo, da so v teh primerih pomembne minute ali celo sekunde. Poleg tega se dogaja, da ostali udeleženci v prometu zaradi neprimerne obnašanja (z umikanjem nekaterih vozil na neprimerno mesto) povzročajo še slabši prehod teh vozil na nujni vožnji. Komisija meni, da bi na celotnem avtocestnem omrežju potrebovali sistem, ki bo tem vozilom omogočil prost prehod cestninskih postaj in ne bo povzročal zastojev.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA OKOLJE IN PROSTOR

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede poplav in hudournikov

Prejeli smo pisna vprašanja v zvezi z izvajanjem nekaterih nalog ministrstva za okolje in prostor v povezavi z zagotavljanjem varstva pred poplavami in sicer:

Ali obstaja kataster vseh zemljišč, ki jih v Sloveniji ogrožajo poplave in hudourniki?

Zbiranje podatkov o območjih ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije je ena od osnovnih nalog izvajalcev javne službe urejanja voda. Podatki, ki jih je za vsa območja zelo veliko, pa do sedaj nikoli niso bila sistematično in na tehnološko ustrezen način zbrana kot zbirka javnih podatkov. To nalogo bo ministrstvo pripravilo postopoma na podlagi zakona o vodah in predpisa, ki določa metodologijo za določitev območij ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije ter na podlagi programa zastavljenega z nacionalnim programom voda, ki je bil v letu 2005 sprejet v okviru Nacionalnega programa okolja. Določitev območij bo morala Slovenija pripraviti do leta 2010 tudi na podlagi direktive o poplavah Evropske Skupnosti, ki je v obravnavi na Evropskem Svetu.

Ali obstaja seznam vseh objektov in naprav, ki urejajo vodotoke in preprečujejo njihovo škodljivo delovanje?

Seznam vseh objektov vodne infrastrukture obstaja, vendar še ni urejen v skladu s predpisi in v sodobni tehnološki obliki. V programu dela MOP je v letošnjem letu priprava pravilnika o vsebini in načinu zbiranja podatkov vodnega katastra v okviru katerega bodo postopoma pripravljene navedene evidence.

Ali pristojne službe v zadovoljivi meri preverjajo stanje objektov vodne infrastrukture?

Naloga javne službe urejanja voda v okviru letnega programa dela je tudi preverja stanja vseh objektov vodne infrastrukture in na tej podlagi izvajanje vzdrževalnih del in priprava predlogov za izvajanje investicijsko vzdrževalnih del ter njihovo izvajanje v kolikor so za to na razpolago finančna sredstva.

Ali se izvaja strokovni nadzor nad vzdrževalnimi deli in investicijsko vzdrževalnimi deli?

Strokovni nadzor se izvaja tako nad izvajanjem javne službe (ARSO), kakor tudi nad posameznimi investicijsko-vzdrževalnimi deli (ARSO ali pooblaščen inženir izbran na javnem razpisu).

Ali se načrtujejo investicije za izboljšanje poplavne varnosti?

Na podlagi zakona o vodah, ki je zagotovil stalen vir financirana vodne infrastrukture se je poleg manjših investicijsko-vzdrževalnih del, ki zagotavljajo le obstoječo varnost, pričelo tudi z načrtovanjem celovitih ukrepov za zmanjšanje ogroženosti pred poplavami. Zaradi zahtevanih postopkov umeščanja v prostor večji ukrepi še niso prišli do faze realizacije (JZ del Ljubljane, Celje, Laško, Murski nasipi) vendar se to pričakuje že v letu 2007. Za realizacijo teh se načrtuje tudi pridobitev sredstev iz Kohezijskih skladov Evropske Skupnosti v obdobju 2007-2013.

Poleg navedenih ukrepov pa se na podlagi Evropskih usmeritev pripravljajo tudi druge vrste ukrepi (ne gradbeni), kot so izboljšanje napovedovanja poplavnih dogodkov (ARSO), kartiranje območij poplav (IzVRS) in omejevanje gradenj oziroma povečevanja škodnega potenciala na teh območjih (režimi gradnje na poplavnih območjih) in tudi redno vzdrževanje vodnega režima, vendar na način, da s tem niso ogroženi drugi cilji, predvsem stanje voda in stanje pomembnih vodnih in obvodnih ekosistemov.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št9/05

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede zaščitne ekološke - ribolovne cone v Jadranskem morju

Slovenija podpira vstop Hrvaške v EU, vendar hkrati dosledno zahteva, da Hrvaška v celoti izpolni pristopna merila in čim prej prevzame evropske standarde obnašanja. Skladno s temeljnim načelom pristopnega procesa - načeloma pogojevanja, država kandidatka ne more vstopiti v EU, dokler ne izpolni pristopnih meril.

Uveljavitev ZERC za države EU bi pomenila kršitev štiristranskega dogovora iz junija 2004 med Evropsko komisijo, Slovenijo, Italijo in Hrvaško o tem, da se odloži izvajanje zaščitne ekološko-ribolovne cone za članice EU, dokler ne bo dosežena skupna, sporazumna, evropsko naravna rešitev, ki bo upoštevala interese sosednjih držav. Hkrati bi bila v nasprotju z Zaključki Evropskega sveta z dne 17. in 18. junija 2004 in drugimi dokumenti, ki urejajo temeljna načela in pogoje hrvaškega pristopnega procesa (Pogajalski okvir, Partnerstvo za pristop). Pomenila bi tudi kršitev dolžnosti prizadevanja za dobrososedske odnose in za reševanje odprtih vprašanj s sosednjimi državami.

Iz tega sledi, da bi Hrvaška z enostransko uveljavitvijo ZERC kršila prevzete zaveze in temeljna načela in pogoje pristopnega procesa, kar bi imelo znatne negativne učinke na pristopna pogajanja Hrvaške z EU. Evropska komisija je o tem dobro poučena in zaskrbljena nad hrvaškimi ravnanji. Evropski komisar za širitev Oliver Rehn je tako

nazadnje 12.10.2007 ob priložnosti pristopne konference Hrvaško jasno opozoril, da bi imela uveljavitev ZERC negativne posledice na hrvaška pristopna pogajanja.

Slovenija skupaj z Italijo in Evropsko komisijo opozarja Hrvaško, naj razveljavi odločitev Sabora iz decembra lani o uveljavitvi ZERC za države članice EU s 1.1.2008. Slovenija bo v primeru napovedane enostranske uveljavitve ZERC odločno ukrepala in zavarovala svoje interese v okviru pristopnih pogajanj Hrvaške z EU.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 24/07.